

תשעו ורה

משמחת נישואין של
משה הלוי ורבקה שיחיו
רייטשיק

אני צום ורננות
בית אבוסר
מסיבות תענית
ג.א.
בא לא סוף
אוסיד גניאמאלא

יום רביעי, אור לכ"א סיון, תשע"ג

בס"ד

פתח דבר

אנו מודים להשי"ת על כל הטוב אשר גמלנו, ובחסדו הגדול זיכנו בנישואי צאצאינו החתן התמים הרב מ' משה הלוי שי' עב"ג הכלה מרת רבקה תחי'.

התודה והברכה מובעת בזה לבני משפחתנו, ידידנו ומכרינו שבאו מקרוב ומרחוק להשתתף בשמחתנו ולברך את צאצאינו שיחיו בברכת מזל טוב וחיים מאושרים בגשמיות וברוחניות.

בתור הבעת תודה לבבית והוקרה לכל הנוטלים חלק בשמחתנו, מוגשת בזה תשורה מיוחדת - מיוסד על הנהגתו של כ"ק אדמו"ר מהוריי"צ שחילק 'תשורה' בחתונת הרבי - הכוללת מענות קודש ומכתבים מכ"ק אדמו"ר נשיא דורנו בפירסום ראשון.

הא-ל הטוב הוא ית' יברך את כבודו ואת אנשי ביתו יחיו בתוך כלל אחב"י בברכות מאליפות מנפש ועד בשר, ובמיוחד בברכה העיקרית שנזכה ללכת משמחה זו לשמחה העיקרית "שמחת עולם על ראשם", "ונזכה זעהן זיך מיט'ן רבי'ן דא למטה . . . והוא יגאלנו".

יחי אדוננו מורנו ורבינו מלך המשיח לעולם ועד

הורי הכלה

הרב אברהם וצפורה סימפסאן

הורי החתן

הרב שמעון הלוי וחנה ליבא רייטשיק

זקניהם

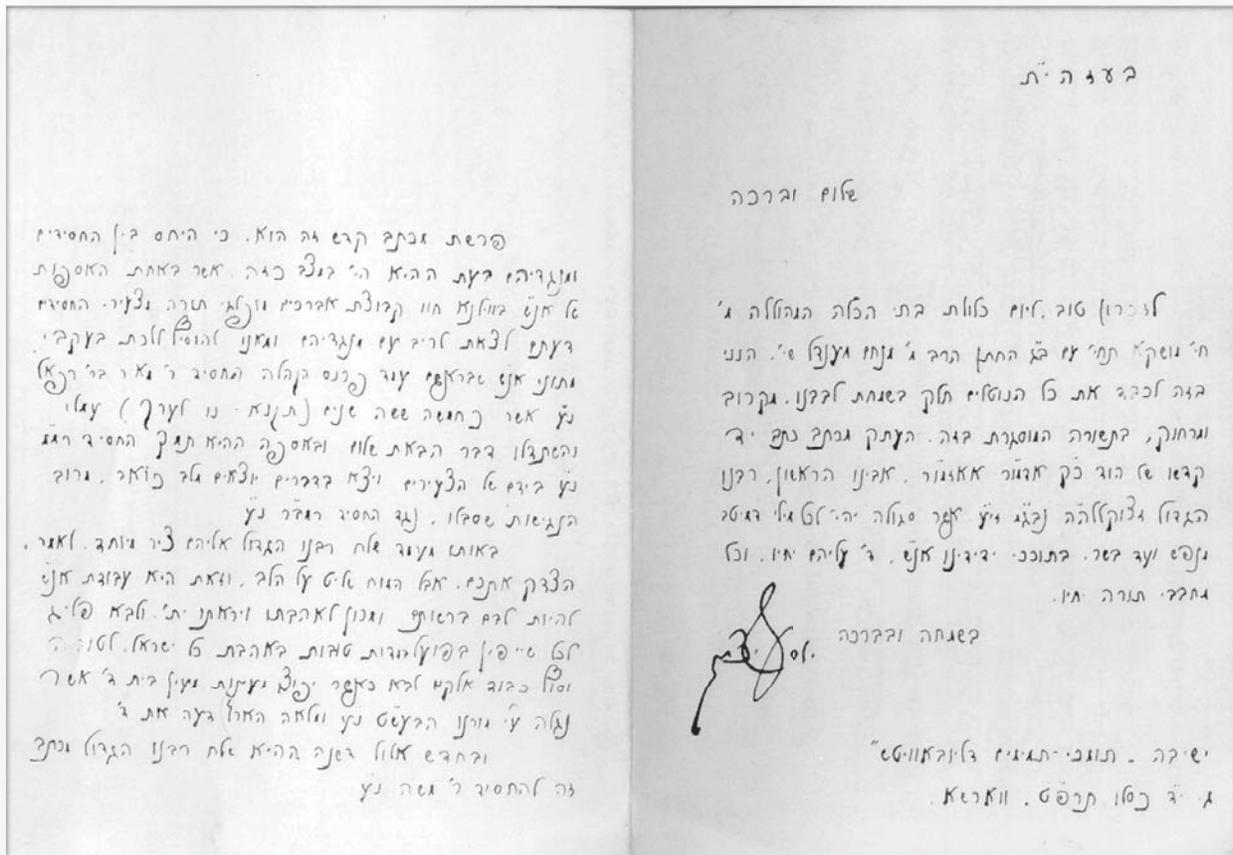
הרב שלום מנחם מענדל ורחל סימפסאן

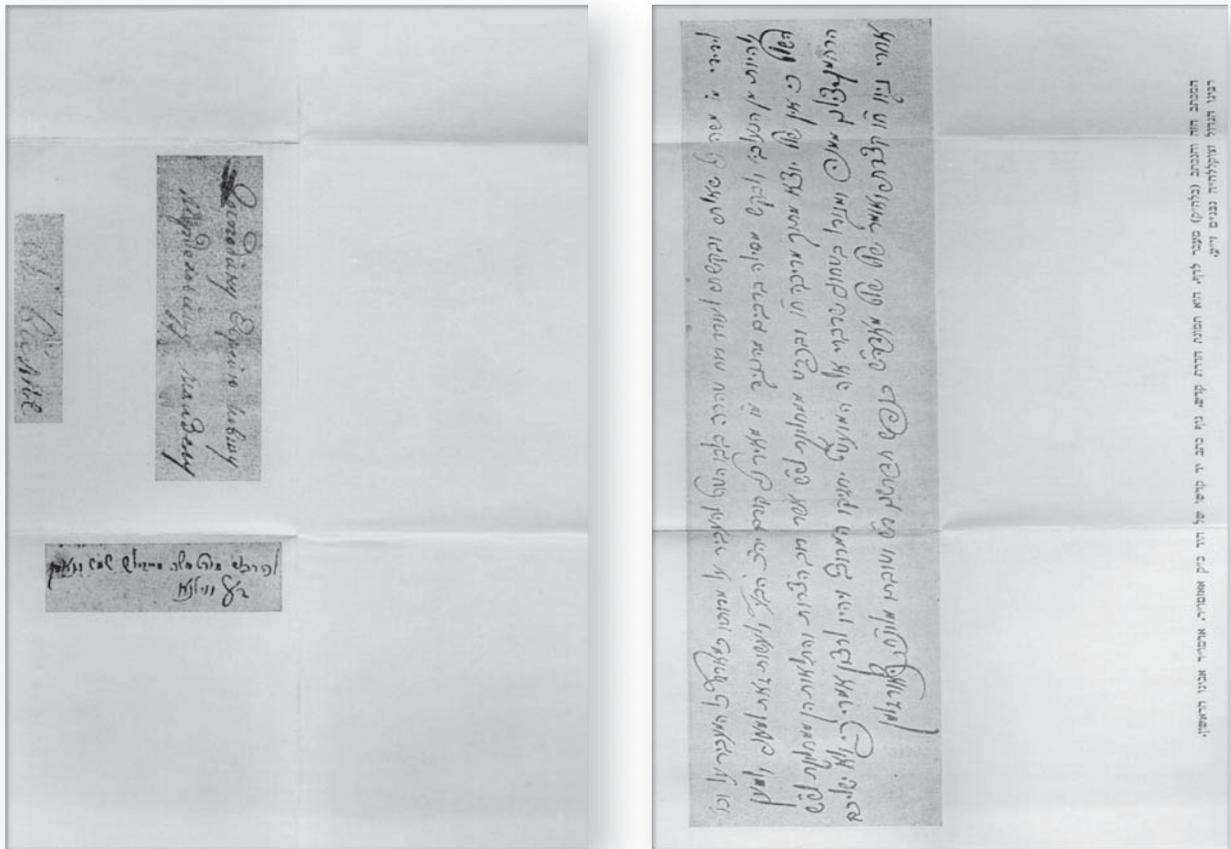
התשורה בהתונת הרבי

באמצע סעודת החתונה של הרבי, בי"ד כסלו תרפ"ט, שעה שהסיבו המסובים ליד השולחנות הערוכים, ציוה הרבי הרי"צ לאחד מתלמידי התמימים, לחלק בשמו, לכל אחד ואחד מהמסובים, תשורה מיוחדת:

גיליון שנכפל לשלושה חלקים. מצדו האחד של הגיליון נדפס צילום "תמונת הדרת-קודש. גוף כתב יד קדשו של כ"ק אאזמו"ר. אדמו"ר אבינו הראשון. רבינו הגדול צוקללה"ה נבג"מ זי"ע", ומצדו השני, כלפי חוץ, נדפסו שלושה צילומי קטעים קטנים, האחד - כתוב בלשון הקודש - אף הוא בגוכי"ק של אדמו"ר הזקן. השניים האחרים נכתבו ברוסית על-ידי אדם אחר.

לגיליון זה צורף גיליון נוסף שנכפל לשנים: מצד ימין נדפס צילום מכתבו של הרבי הרי"צ - הכתוב בכתב ידו של אחד המזכירים וחתום בגוכי"ק של אדמו"ר הרי"צ - בו הוא מודיע כי מכתב של אדמו"ר הזקן שראה לכבוד בו "את כל הנוטלים חלק בשמחת לבבנו, מקרוב ומרחוק . . אשר סגולה יהי לכל מילי דמיטב מנפש ועד בשר, בתוככי ידידינו אנ"ש, ד' עליהם יחיו, וכל מחבבי תורה יחיו". בצד השמאלי של הגיליון, נדפסה פשר פתשגן הכתב - אף זאת בצילום כתב-ידו של אותו מזכיר - בו מפרט הרבי את הנסיבות בגללן שלח רבינו הגדול את מכתבו הנ"ל.

לידידי מו' משה נ"י שאלתי ובקשתי לעורר רוח טהרה בלבו הטהור] להעביר על מידותיו כמארז"ל כל המעביר על וכו' ולהיות מן הנעלבים] ולבקש מחילה ברבים מהנגיד מו' מאיר נ"י קודם יה"כ הבע"ל [יום הכיפורים הבא עלינו לטובה] ולעשות זאת למעני ולמען השלום] כי אין שלו' יוצא מתוך מריבה ח"ו ובפרט ממחלוקת לש"ש [לשם שמים] אשר רוב הצרות והתלאות הן ממחלוקת לש"ש הרחמן יצילנו נמנח ומגודל בטחוני שבדי אלה המועטים] יחזיקו המרובים] ויהיו לרצון אמרי פי ולא ישליכם אחרי גיוו ח"ו קיצרתי ואומר שלו' שלו' מאדה"ש [מאדון השלום] כנפש תדרשנו ד"ש [דורש שלומן] וטובתו מלונ"ח [מלב ונפש חפיצה] שניאור זלמן

תרגום הכיתוב בתמונה השמאלית למטה - בגוף כתב יד קודש אדמו"ר הזקן:
 להרבני מו"ה מייזליש שמש ונאמן דק[הלת] ווילנא
 שלוש השורות הנוספות, בשפה הרוסית, נכתבו על-ידי אחר:
 לאדון יהודי משה מורדוכוביץ [בן מרדכי] מייזליש בוויילנא

בנוסף לחלוקת ה'תשורה' בעת החתונה, שלח הרבי הריי"צ 'תשורה' זו לכמה מחסידיו, וכלשון הרבי באחד ממכתביו: ". אשר כ"ק מו"ה אדמו"ר שלחו בתור מתנה לחסידים ואנ"ש בקשר עם חתונתי".

כ"ק אדמו"ר שליטי"א

אנו רוצים להביע את תודותינו הרב עבור הנרכות שקבלנו
ובפרט בשעות הקודמות בבקר ביום חי' כסלו העבר לפני שנולד
לנו בתנו תי'.

מיד לאחר שקבלנו מענת כ"ק אדמו"ר שליטי"א יויבשי"ט והזמ"ג"
שזה הי' בשעה 5:10 בבקר מסרתי מיד המענה לזוגי (אנחנו הי' אז
בבית הרפואה) וזה הי' לה חיזוק גדול ביותר ובתוך רק שעה לאחר
המענה נולד בתנו תי' - (וזה הי' לאחר 12 שעה בערך ב-Labor)

ונקרא שמה בישראל - רבקה תי'-ע"ש אם אדמו"ר הזקן (בהמשך
לי"ט כסלו) וע"ש הרבנית רבקה נ"ע.

אברהם בן רחל
צפורה בת שרה רעלקא
פרומא איטא בת צפורה
חנה בת צפורה
אלי' בן צפורה
לוי יצחק בן צפורה
חי' מושקא בת צפורה
מרים בת צפורה
רבקה בת צפורה

ילדנו

סימפסאן

אור ליום ג' דחנוכה

נ.ב. מצוי"ב תמונה ממשפחתנו שי' שנלקח לפני לידת בתנו רבקה תי'.

מענה הרבי על מכתב הזרי הכלה בקשר להולדתה

למל"ח [היינו להעביר התרומה למל"ח]

לאשר כ"ז [כל זה] במכ' [במכתב]

[טיטול] [היינו התוארים הרגילים]

בנוסח [היינו הנוסח המקובל להולדת בת]

סימפסון - ברוקלין

RABBI MENACHEM M. SCHNEERSON
Lubavitch
770 Eastern Parkway
Brooklyn, N. Y. 11213
493-9250

מנחם מענדל שניאורסאהן
ליובאוויטש

770 איסטערן פארקוויי
ברוקלין, נ. י.

ביה, ד' דחנוכה תשנ"ב
ברוקלין, נ. י.

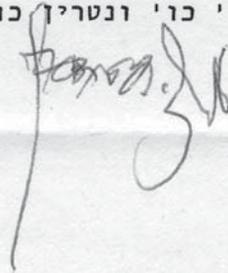
הרה"ח אי"א נוי"נ עוסק בצ"צ
מוה' אברהם שי'

שלום וברכה!
מכ' והמצוי"ב נתקבל.
ובמענה על ההודעה אשר נולדה להם בת למזל טוב
ונקרא שמה בישראל רבקה תי',

הנה יה"ר מהשי"ת שיגדלה ביחד עם זוג' תי'
לתורה ולחופה ולמעשים טובים מתוך הרחבה.

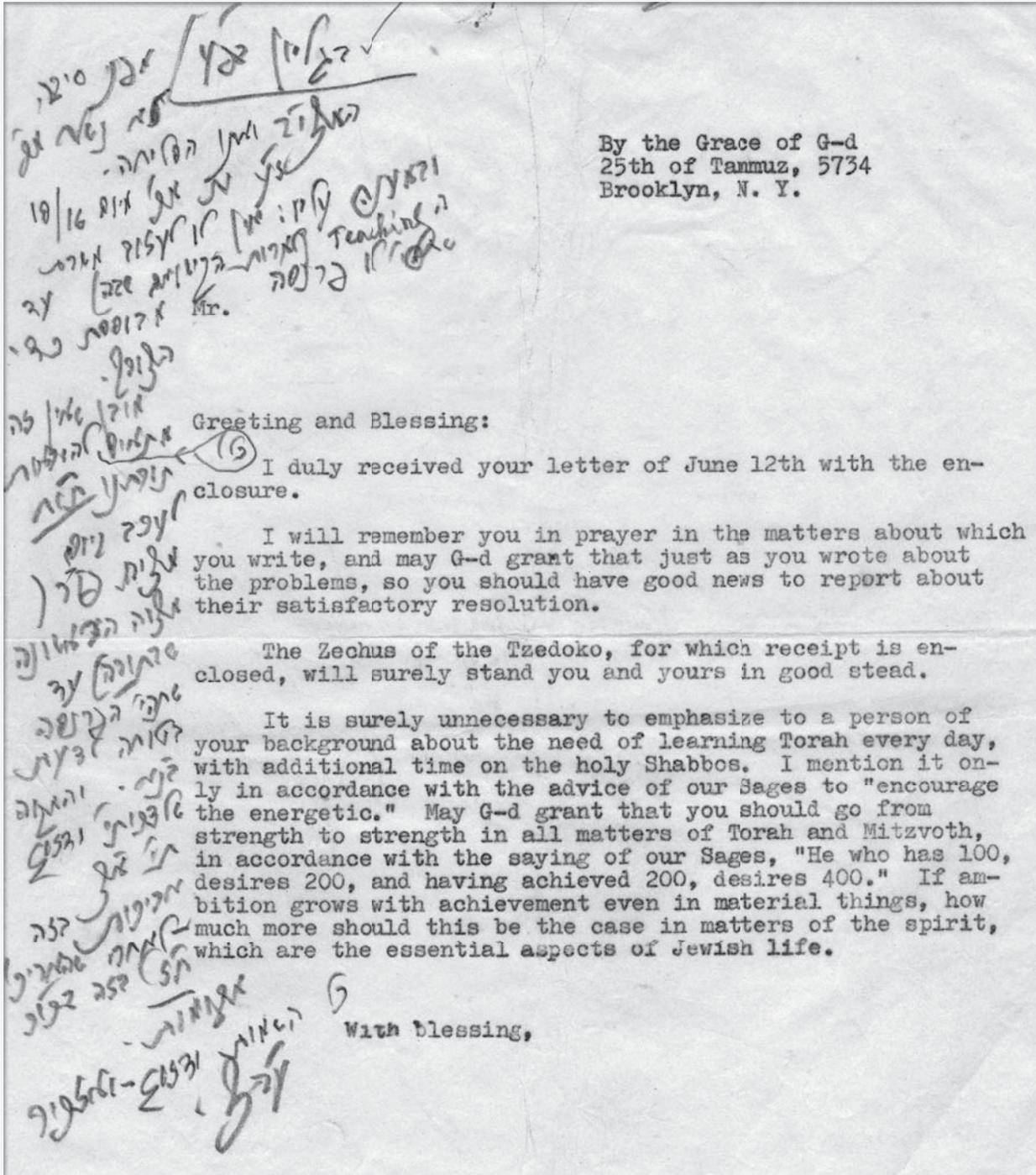
-ידוע מכ"ק אדמו"ר (מוהרשי"ב) נ"ע, אשר
מנהגנו הוא לאמר גם בלידת בת לתורה ולחופה
ולמעשים טובים, ע"פ מרז"ל (ברכות יז' א) נשים
במאי זכ"ן באקרובי כו' באתנוי' כו' ונטרין כו'.

בברכת מזל טוב

המכתב שנשלח, עם חתימת הרבי

עזיבת משרה וקיום מצות פרו ורבו

מפני סיבה לא נשלח מכ' המצו"ב [= המצורף בזה] ואתו הסליחה.

ז"ע נת' מכ' [= זה עתה נתקבל מכתבו] מיום 10/16 ובמענה עליו: אין לו לעזוב משרת הTeaching

[= ההוראה] (למרות הקישויים שבה) עד שתהי' לו פרנסה מבוססת כדי הצורך.

- 2 -

Mr.

5 Ghesvan, 5735

For some reason, the enclosed letter was not mailed to you promptly, and please forgive the delay.

In the meantime I have just received your letter of Oct. 16, and I hasten to reply to it:

With regard to your teaching profession - it would not be advisable for you to give it up (despite the difficulties involved) until you have another adequately stable Parnoso.

Needless to say, it is not at all in accord with the directives of our Torah, Toras Chayim (our guide in daily life and source of a truly happy life), to delay the Mitzva of "pirya-vrivya" (the first Mitzva in the Torah) until one has an assured Parnoso according to human estimation. I trust that neither you, nor your wife, with your respective backgrounds, require elaboration on this - especially since our Sages of blessed memory have dealt with this at length in various sources.

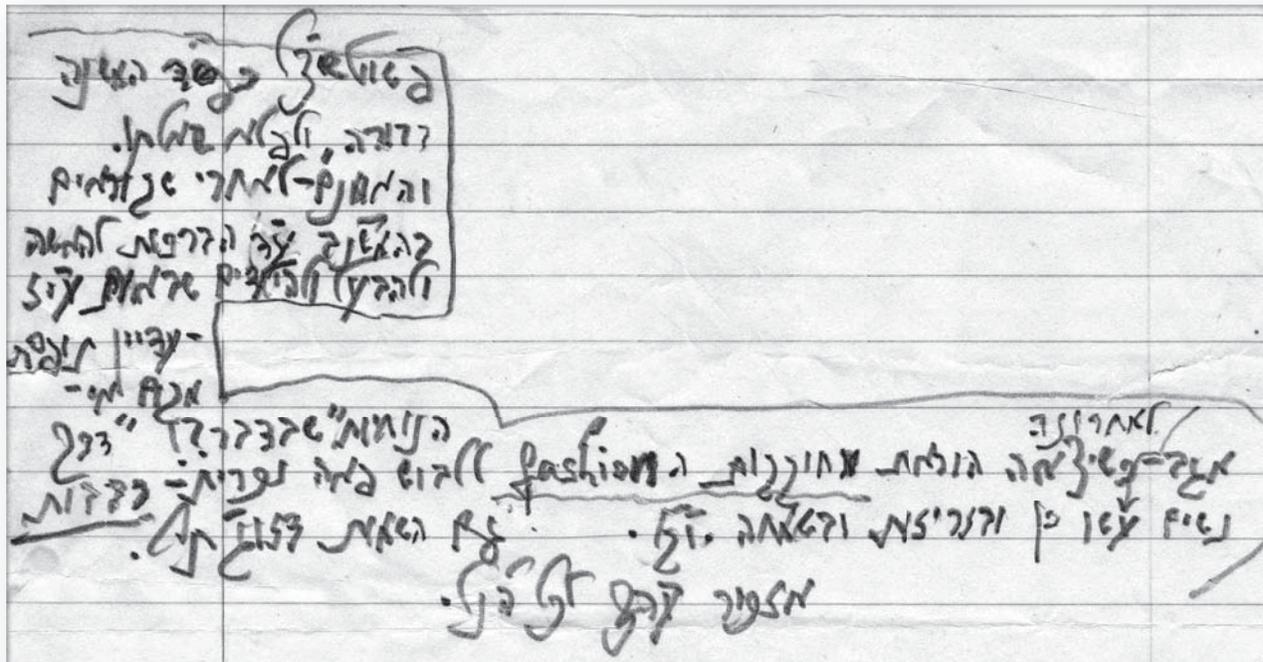
If you will let me know your full Hebrew name and mother's Hebrew name, as well as the same in regard to your wife, I will remember you both in prayer when visiting the holy resting place of my father-in-law of saintly memory.

Again, with blessing

מובן שאין זה מתאים כלל להוראות תורתנו תו"ח [= תורת חיים] לעכב קיום מצות פו"ר [= פרו ורבו] (מצוה הראשונה שבתורה) עד שתהי' הפרנסה בטוחה לדעת בנ"א [= בני אדם]. והתקוה שלדכותי' ודזוג' [תו] תי' א"צ [= אין צריך] אריכות בזה - לאחר שהאריכו חז"ל בזה בכו"כ [= בכמה וכמה] מקומות.

כל השמות ודזוג' - ואזכיר עה"צ [= על הציון].

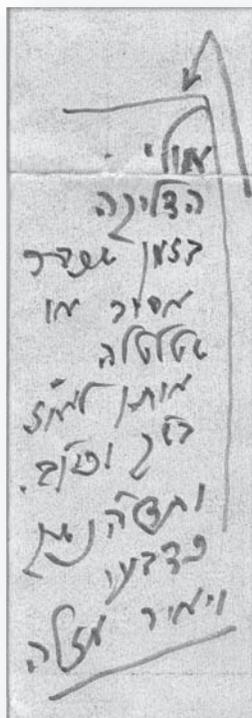
חבישת פאה

פשוט שצ"ל כפס"ד [= שצריך להיות כפסק דין] המשנה ברורה, ולפלא שאלתו. והאומנם - לאחרי שקוראים בהמשנ"ב ע"ד [= על דבר] הברכות להאשה ולהבעל ולהילדים שבאות עי"ז [= על ידי זה] - עדיין תופסת מקום "אי-הנוחיות" שבדבר?! דרך אגב - לאחרונה כשיצאה הוראת מחוקקות הFashion [= האופנה] ללבוש פאה נכרית - רבבות נשים עשו כן ובזריזות ובשמחה. וק"ל.

גם השמות דזוג' [תו] תי'.

אזכיר עה"צ לכל הנ"ל.

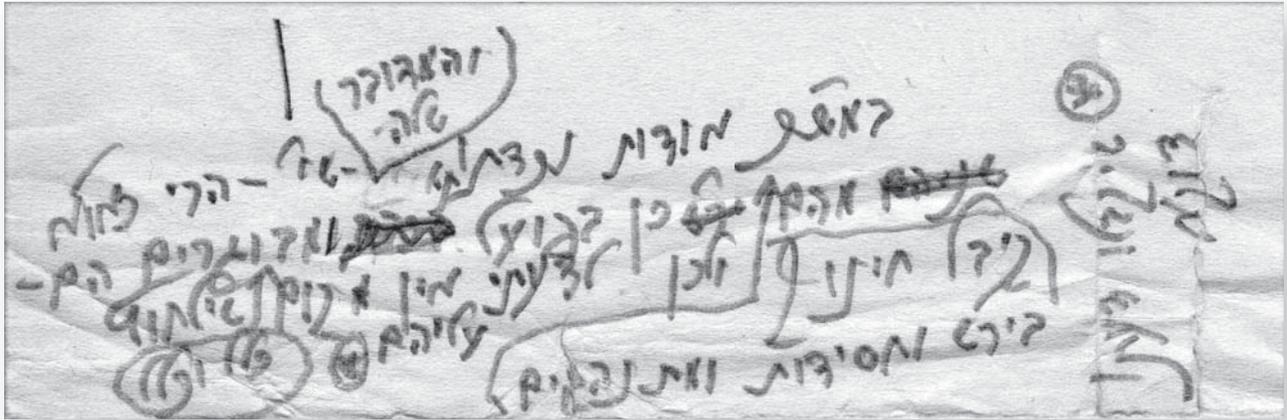
הדלקת נרות שבת קודש

מענה לאשה שכתבה שהפסיקה להדליק נרות בערב שבת, כי בכל פעם שהדליקה, קרו אסונות במשפחתה:

אולי הדליקה בזמן שכבר אסור או שטלטלה אותן לאח"כ בש"ק וכיו"ב [= לאחרי זה בשבת קודש וכיוצא בזה]. ותדהנש"ק [= ותדליק הנרות שבת קודש] כדבעי ויאיר מזלה

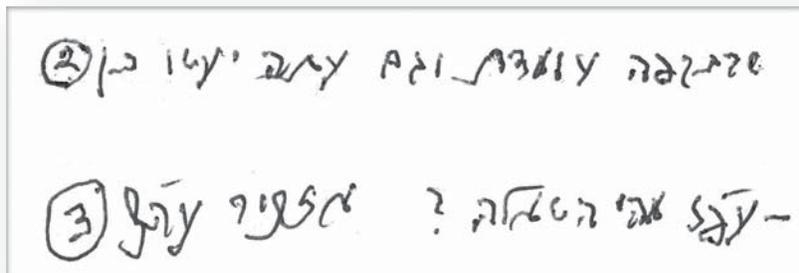
חבישת שטריימל

מענה לאחד מחוגי פולין שכתב לרבי שמפריעה לו העובדה שנכדתו השתדכה עם בחור חבד"י, ואינו הולך לחבוש שטריימל אחרי הנישואין:

במש"כ [= במה שכתב] אודות נכדתו תי' והמדובר שלי - שי' - הרי כאו"א [= כל אחד ואחת] מהם קיבל חינוך ביר"ש [= ביראת שמים] וחסידות ומתנהגים כן בפועל ומבוגרים הם - ולכן לדעתי אין מקום כלל וכלל שילחוץ עליהם שיקבלו דעתו דוקא

שליחות ומקוה

ידועה הוראת הרבי שאחד התנאים בנסיעה לשליחות, במקום שאין מקוה, שבשנה הראשונה לשליחותם חייבים לבנות מקוה בעיר. אחד השלוחים שנסע עם משפחתו למדינה רחוקה, שלא הי' שם מקוה, ולפני נסיעתו שאל -

על-פי הוראת הרבי - אצל הרב ר' זלמן שמעון דווארקין ע"ה, שהורה לו בהתאם להוראת הרבי. לאחר שגור שם כמה שנים ועדיין לא הצליח לבנות שם מקוה, כתב לרבי כהנ"ל, וחתם שאינו יכול להמשיך לגור שם, ושאל את הרבי בנידון.

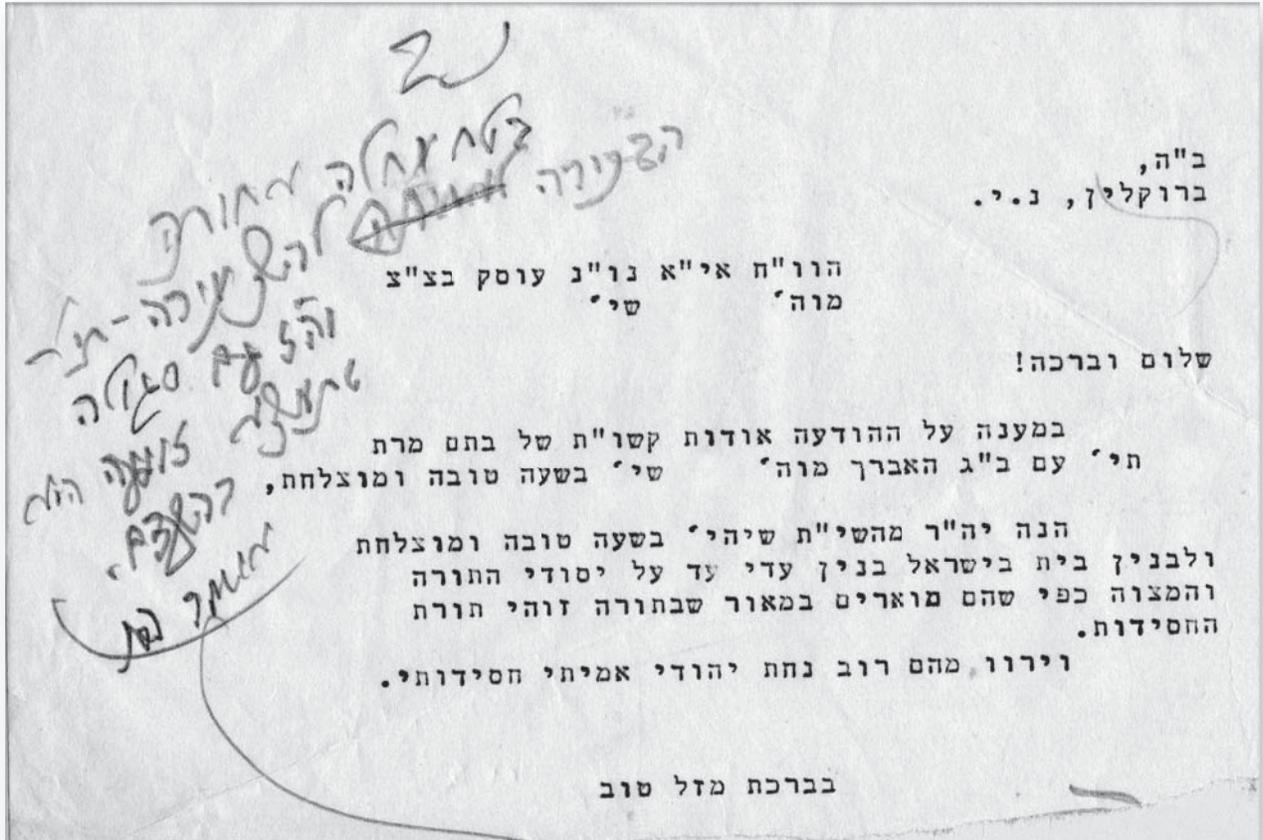
הרבי סימן קו תחת המילים "על פי הוראת כ"ק אדמו"ר שליט"א", והוסיף: שבתקפה עומדת וגם עתה יעשו כן

ועל מה שכתב שאינו יכול לגור שם עוד, כתב הרבי:

עפ"ז [= על פי זה] מהי השאלה? אזכיר עה"צ

שידוכי בת צעירה לפני הבכירה

מענה לאחד שבתו הצעירה השתדכה קודם לכתו הבכירה:

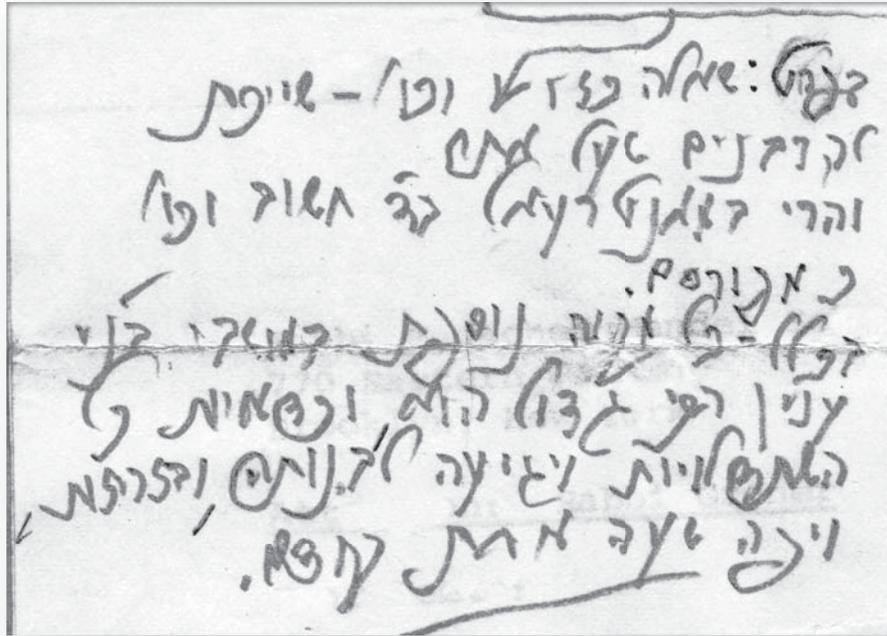

בטח מחלה אחותה הבכירה להצעירה - תי' -
וה"ז [= והרי זה] גם סגולה שתמצא זווגה היא בהקדם.

אישור פ"נ

בניית מקוה במונטריאל

מענה לאחד העסקנים במונטריאל ששאל אודות בניית במקוה בעירו:

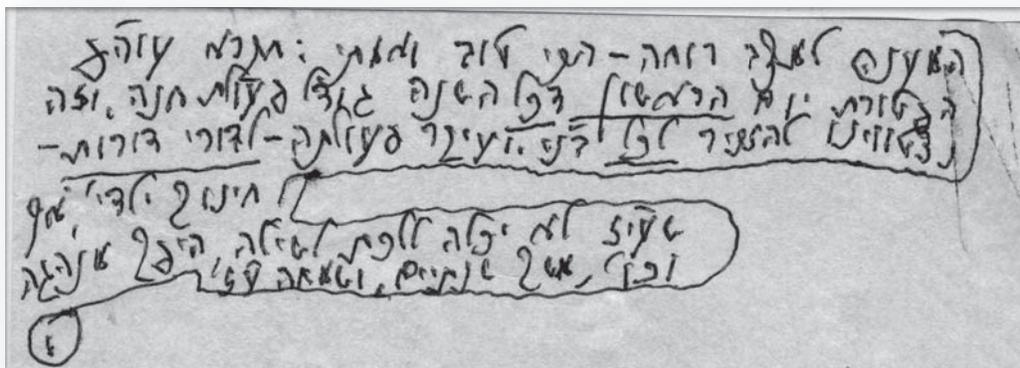

בפרט: שאלה כזו וכו' - שייכת להרבנים שעל אתר,

והרי במאנטרעאל ב"ד [= בית-דין] חשוב וכו' כמפורסם.

בכלל - כל מקוה נוספת במושבי בני"י [= בני ישראל] ענין הכי גדול הוא, וכדאיות כל השתדלויות ויגיעה לבנותה, ובזריזות, ויפה שעה אחת קודם.

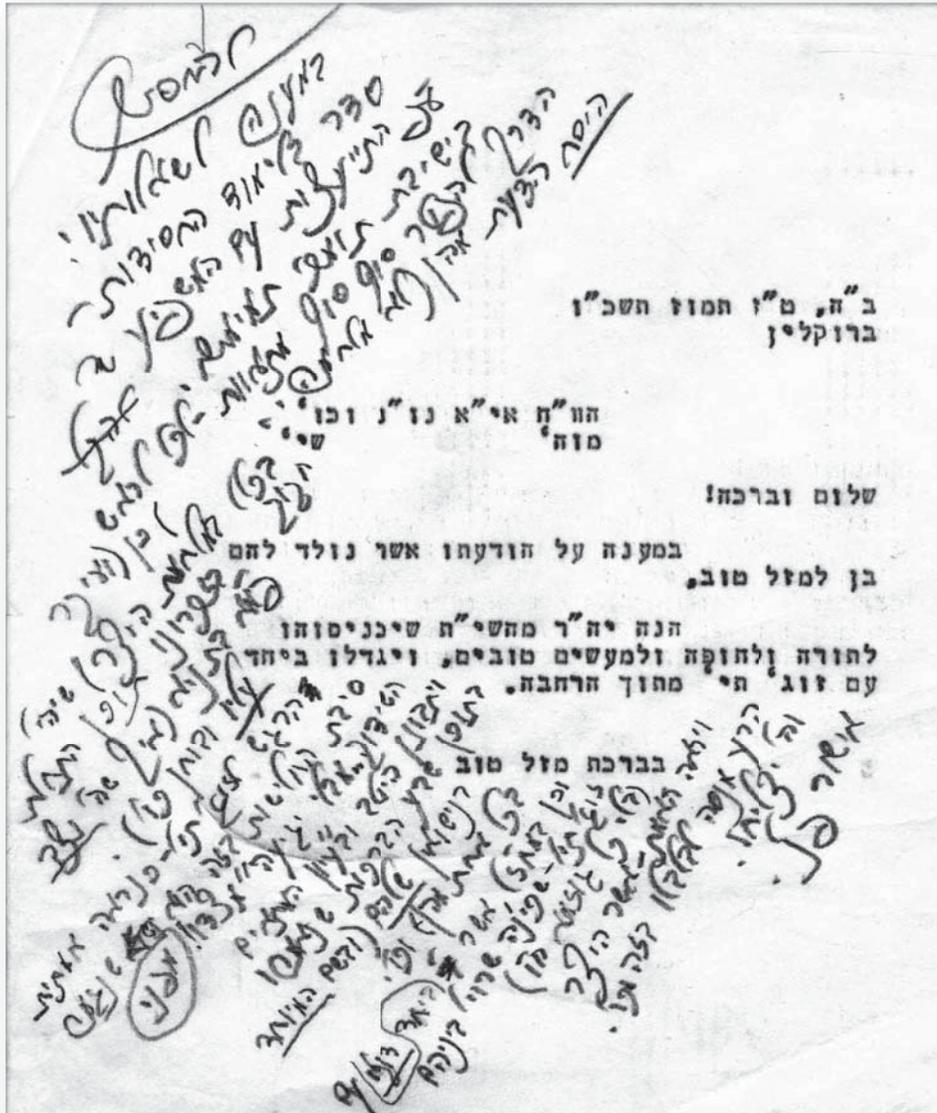
גודל מעלת חינוך הילדים

המענה למצב רוחה - הכי טוב ואמתי: תקרא עוה"פ [= עוד הפעם] הפטורת יום הראשון דכל השנה גודל פעולת חנה, וזה נצטוונו

להזכיר לכל בני"י [= בני ישראל]. ועיקר פעולתה - לדורי דורות - חינוך ילדי, אף שעי"ז [= שעל ידי זה] לא יכלה ללכת לשילה, היפך מנהגה וכו', משך שנתיים, ושמחה ע"ז [= על-זה]

סדר בלימוד החסידות, עבודת ה' ושלוה בית

במענה לשאלותיו:

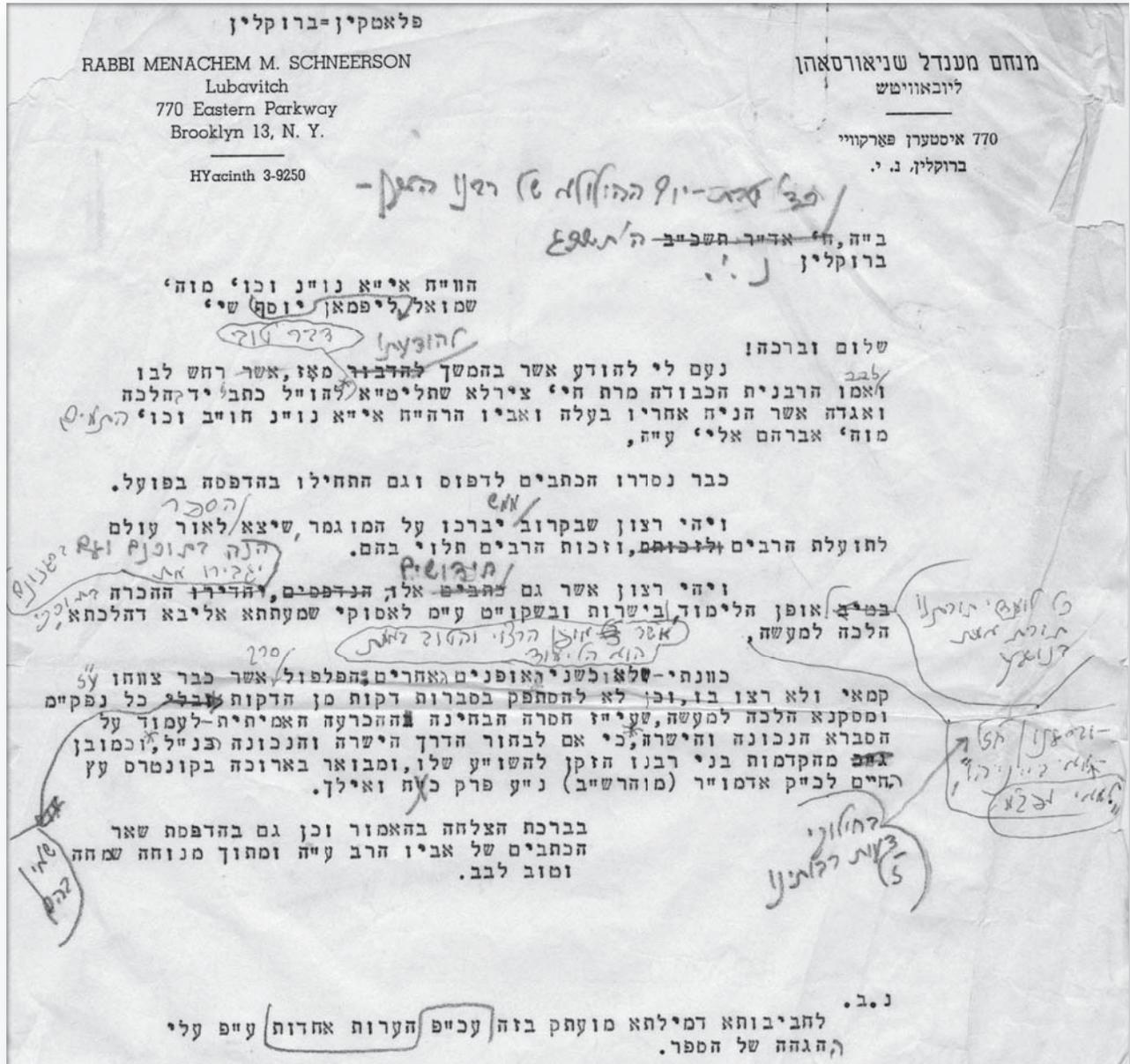
סדר בלימוד החסידות – ע"פ [= על פי] התייעצות עם המשפיע שי' בישיבת תומכי תמימים. הדרך להפטר סוף מתאוות – לכל לראש היסח הדעת מהן (לא מלחמה..) כן (ועיקר בכלל במלחמת היצר) שיהי' בזכרונו תוכן התחלת פמ"א בתניא (איך שה' נצב עליו ובוהן כו'). הרגש לזוג' תי' – כנראה אמתית סיבת החלישות בזה הוא מפני שנגמר השידוך "מבלי יגיעה" מצדו! ויתבונן היטב ובעיון המתאים בתוכן שבע הברכות שנאמרו בנישואין שלהם (ובשם המיוחד בכל אחת מהן -) וכו'.

וכן במחז"ל, אשר דוקא ביחד עם זוג' תי' – שכינה שרויה ביניהם (בלי כל גוזמא ח"ו) ויראה האמת – אשר היצר הרע מנסה לבלבלו בזה וכו'. וה' יצליחו.

אישור פ"נ.

אופן הלימוד הרצוי

אגרת הרבי להרה"ח ר' שמואל שי' פלוטקין, בקשר להכנת הספר 'בירורי הלכות' לדפוס (נ.י. תשל"ג), לאביו הרה"ג ר' אברהם אליהו ע"ה. בדף נפרד כתב הרבי את הערותיו על הספר, כאשר הוא מתייחס לסימן א' בספר, בו נשאר המחבר ב"צריך-עיון", והרבי מתרץ זאת. כנראה שהרבי לא סיים את כתיבת ההערות

ב"ה, כד' טבת - יום ההילולא של רבנו הזקן - ה'תשכ"ג
ברוקלין, נ.י.
הו"ח אי"א נוי"נ וכו' מו"ה שמואל יוסף ליפמאן שי'
שלום וברכה!

נעם לי להוודע אשר בהמשך להודעתו מאז, רחש לבו ולבב אמו הרבנית הכבודה מרת חי' צירלא שתליט"א דבר טוב

להו"ל כתבי יד בהלכה ואגדה אשר הניח אחריו בעלה ואביו הרה"ח אי"א נו"נ חו"ב וכו' התמים מוה' אברהם אלי' ע"ה.

כבר נסדרו הכתבים לדפוס וגם התחילו בהדפסה בפועל.

ויהי רצון שבקרוב ממש יברכו על המוגמר, שיצא הספר לאור עולם לתועלת הרבים, וזכות הרבים תלוי בהם.

ויהי רצון אשר גם חידושים אלה, הנה בתוכנם וגם בסגנונם יגבירו את ההכרה בתוככי כל לומדי תורתנו תורת אמת בנוגע לאופן הלימוד, אשר אופן הרצוי והטוב באמת הוא הלימוד בישרות ובשקו"ט ע"מ לאסוקי שמעתתא אליבא דהלכתא, הלכה למעשה – ובסגנון חז"ל בחילוקי דעות רבותינו ז"ל – "למאי נפק"מ מאי ביניהו",

כוונתי – שלא כשני האופנים האחרים: הפלפול סרק אשר כבר צווחו ע"ז קמאי ולא רצו בו, וכן לא להסתפק בסברות דקות מן הדקות שאין בהם כל נפק"מ ומסקנא הלכה למעשה, שע"ז חסרה הבחינה וההכרעה האמיתית – לעמוד על הסברא הנכונה והישרה,

כי אם לבחור הדרך הישרה והנכונה הנ"ל,

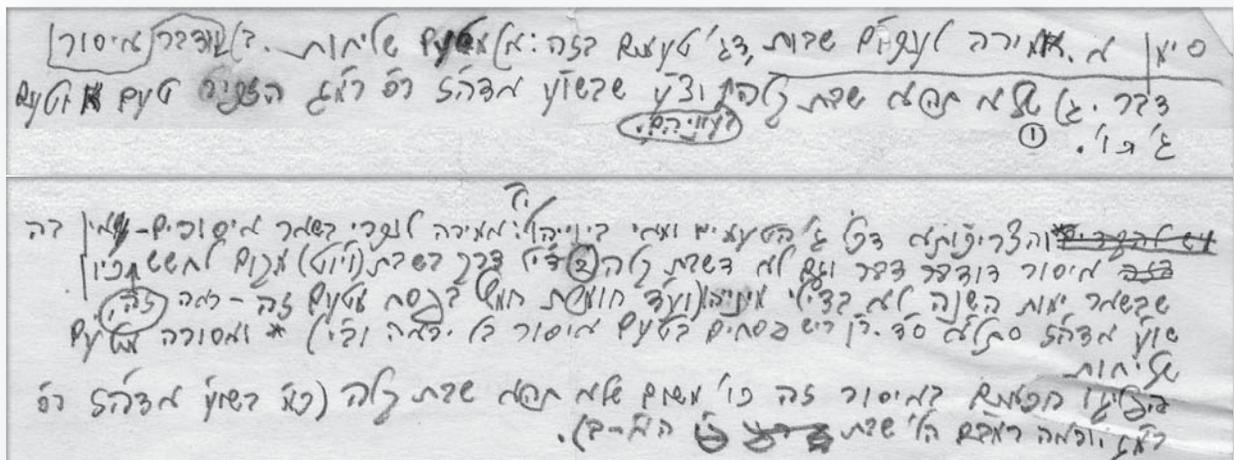
וכמובן מהקדמת בני רבנו הזקן להשו"ע שלו, ומבואר בארוכה בקונטרס עץ החיים לכ"ק אדמו"ר (מוהרש"ב) נ"ע פרק כח ואילך.

בברכת הצלחה בהאמור וכן גם בהדפסת שאר הכתבים של אביו הרב ע"ה ומתוך מנוחה שמחה וטוב לבב. נ.ב.

לחביבותא דמילתא מועתק בזה הערות אחדות עכ"פ ע"פ עלי ההגהה של הספר.

סימן א. אמירה לעכו"ם שבות, דג' טעמים בזה: א) מטעם שליחות. ב) איסור ודבר דבר. ג) שלא תהא שבת קלה בעיניהם. וצ"ע שבשו"ע אדה"ז ר"ס רמ"ג הזכיר טעם א וטעם ג' כו'.

וי"ל התירוץ פשוט – כי בע"ש (שבזה מדבר בסרמ"ג אין שייך האיסור דודבר דבר (וכמש"כ בפנים הב' סעיף ד') אבל לכאורה אאפ"ל כן דעת אדה"ז, שהרי בסי' ש"ז ס"ו – מביא הטעם דודבר דבר. וי"ל באופן אחר קצת: איסור עשית דבר שיגרום שבת קלה בעיניהם, הרי אין נפק"מ זמן עשיתו כ"א הנגרם עי"ז. ועד"ז – עשיית שליח (ועוד יותר – שהרי מינוי השליח מוכרח שיהי' קודם עשיית המלאכה), משא"כ קרא דודבר

לזכות

החתן התמים הרב **משה הלוי שי**

והכלה המהוללה מ' **רבקה תחי**

רייטשיק

לרגל נישואיהם בשעתזמו"צ
יום רביעי אור לכ"א סיון ה'תשע"ג

נדפס על-ידי הוריהם

הרה"ת ר' שמעון הלוי וזוגתו מרת חנה ליבא שיחיו

רייטשיק

הרה"ת ר' אברהם וזוגתו מרת צפורה שיחיו

סימפסאן

וזקניהם

הרה"ח הרה"ת ר' שלום מנחם מענדל

וזוגתו מרת רחל שיחיו **סימפסאן**